

سر مقاله

آری؛ ما قصد داریم در این مجال چندصفحه ای محدود، دوستی تاریخی میان خود را ورق بزنیم و درباره آنچه مورد نیاز و علاقه‌ی همه‌ی ماست صحبت کنیم؛ از سخنان برگرفته از آیات روشنی بخش قرآن کریم تا روایات مورد اشتراک و سخنان بزرگانی همچون رهبر حکیم انقلاب اسلامی؛ از آشنایی با مسلمانان کشورهای دیگر تا آشنایی با مدارس اهل تسنن؛ از مقالات عربی و معرفی کتب اهل تسنن گرفته تا آشنایی با طایفه داران تقرب؛ و بالاخره از مباحث مربوط به خانواده و جوان گرفته تا داستان کودک و امثال آنها.

و جذاب ترین و زیباترین بخش نشریه، که البته در این شماره از آن خبری نیست! «صفحه شما» بخشی است متعلق به خودتان که با مطالب ارسالی شما تکمیل می شود و در این شماره چون مطلبی از شما عزیزان نداشتیم، خالی مانده است.

به امید آنکه همگی ما از پیروان راستین آن رسول مهرصلی الله علیه وآله باشیم.

رَبُّوفٍ رَحِيمٍ» (توبه، ۱۲۸)، «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ» (فتح، ۲۹)

اما بعد، چه شیرین است سخن گفتن با برادران و خواهرانی که پروردگار عالمیان، ما و ایشان را به خاطر ایمان به خداوندی او، برادر و خواهر قرار داد؛ آنجا که فرمود: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ» (حجرات، ۱۰)؛ گرچه مشغله‌های مهم ما، اما نه چندان مهم زندگی امروزی، ما را از احوال هم بی خبر کرده است، و از طرفی به سبب جدایی بسیار و مدت‌ها ارتباط نداشتن با برادران و خواهران، ارتباط و تعامل در ابتدا کمی دشوار می نماید؛ اما شیرینی آن بسیار است؛ چراکه به هر حال پایانی است بر فصل و جدایی، و آغازی برای وصل و دوستی. وصل و دوستی دیرینی که حافظ شیرازی به نیکویی آن را چنین وصف کرده، می سزاید:

روز وصل دوستداران یاد باد
یاد باد آن روزگاران یاد باد
کامم از تلخی غم چون زهر گشت
بانگ نوش شادخواران یاد باد
گرچه یاران فارغ اند از یاد من
از من ایشان را هزاران یاد باد

السلام علیکم ایها الاخوة والاخوات ورحمة الله وبرکاته
«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا» (احزاب، ۲۱).

سخن گفتن از این آیه برای شما عزیزان شاید بسیار تکراری باشد؛ اما یادکرد رسول اعظم صلی الله علیه وآله، که بی شک محبوب ترین شخصیت در عالم امکان است، برای ما که خود را پیرو آیینش می دانیم، قطعاً لذت بخش خواهد بود:

محفل از نور رخ او نورافشان می شود
هرچه غیر از ذکر یار، از یاد رندان می رود
ایرها از نور خورشید رخس پنهان شوند
پرده از رخسار آن سرو خرامان می رود
کوتاه سخن آنکه، اگر هم به هر دلیل -
موجه و یا ناموجه - در عمل توان تشبیه به آن وجود شریف را نداریم، حداقل در مقام نظر توجه داشته باشیم که الگو قراردادن رسول خدا صلی الله علیه وآله یعنی توجه به همه‌ی ابعاد شخصیتی ایشان و در نظر گرفتن چنین اوصاف مهمی: «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» (انبیاء، ۱۰۷)، «عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ